

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

E ante Q

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Atio. Est em figura: qua in medio dictionis littera vel syllaba interponitur: ut est apud Lucre. li. i. Inter se nexu minus aut magis indupetita: p impedita. Iuue. Quales tunc epulas ipsum gluti se putamus Induperatore: pro imperatorem. Epenthesi cum th aspirato dici potest interpositio: & est figura epenthesi ipsi similis: ut est apud Virg. Nondum Porfenna iubebar: ubi (teste Seruio) in unum metri gratia interpositum est. Nam apud alios poetas Porfenna media corripit syllabam. Vnde Syl. lib. viij. ait. Cernit effugiens ardentem porfenna dextram. Martia. Hanc spectare manu Porfenna non potuit.

Epenthesi. Require in dictione Epenthesi.

Ephebia. Require in dictione Ephebus.

Ephebus absque diphthongo scribitur: neque enim ex e & phœbus componitur: ut cum Catholico somniatur Vguri. sed potius ex epi: & hebe pubertas: ubi p abiecta i littera in ph conuertitur: ut lib. ij. in dictione cathedra plene docuimus: & dici potest ephebus pubes. & producit media syllaba. Iu uena. sary. ij. Armenius Zelotes cunctis narrat ephebis. Hora. in episto. Quo pacto partes tutetur amantis ephebi. Inde venit hæc ephebia: quæ (ut dicit Donatus super Andriam Terentij) prima ætas est adolescentiæ. Alexander autem nequam vult ephebi locum esse ubi ephebi prostituunt. Ait enim. Quo profant pueri locus est ephebia dictus: claudicat tamē hic versus in prima huius dictionis syllaba. Cuius nihilominus interpretationi consentire videtur Hieronymus. in. ij. lib. Machabeorum: capi. iij. sic inquires. Super hoc promittebat & alia talenta centum quinquaginta: si potestati eius concederet gymnasium: & ephebia sibi constituere. Et subdit: Etiam ausus est sub ipsa arce gymnasiū constituere: & optimos quosque ephebos in lupanaribus ponere.

Epigramma huius. atis. & hoc epigrammatum declinari potest: & cum i latino & duplicato m scribitur. Varro de lingua latina. Idem ostendit Papini epigrammatum: quod in adolescentē fecerat: dici potest superscriptio.

Epigrammatum. Require in dictione Epigramma.

Epilogus cum i latino: & epilogum in uno scato accipi possunt: dici potest peroratio.

Ephyra. Require in dictione Epirus.

Ephire. Ibidem.

Epirus cum i latino scribitur. & mediam producit syllaba. Luca. lib. ij. Primus in Epirum boreas agat. Regio est in Europa. Ephyris cum y græco in media syllaba: & cum i latino in ultima: urbs fuit Laconia: teste Herodo. Ephyra huius ephyra cum y græco: & Ephyre huius Ephyres declinari potest: ubi est in Achaia: quæ nunc Corinthus vocatur: testibus Lactantio grammatico & Plinio li. iij. natu. histo. & tam Ephyris quam Ephyre

phy syllaba corripit. Papinius lib. thæbaidos. iij. It comes Iras Ephyre solata querelas. Luca. lib. vi. Aut Peloponnesus Ephyrem abrumperet regis. Ouid. heroidum. Hoc Ephyre bimare Scythia tenet ille niuosam. Fuit etiam Ephyre eadem litteratura Oceani & Tethios filia: cuius meminit Virg. georg. iij. quom ait: Atque Ephyre atque Opis: ac Asia Deiopeia.

Episynalæpha cum i latino in secunda: y græco in tertia: & æ diphthongo. in penultima syllaba scribitur. Neque a lymphæ: quod cum y græco scribitur descendit: ut cum Catholico Vguri. somniatur: sed ex epi & ω σ υ ν α λ ο ι φ η quæ est coniunctio: conponitur. Est enim figura qua duarum syllabarum fit in una conglutinatione: quod in diphthongo & sinheresi sæpissime fieri coniungitur: ut est apud Oui. lib. metamor. xij. Laertiadæque fuit tantæ fiducia laudis: nam Laertes patronymicum est: ab eo qui est Laertes triui videlicet syllabæ: ut est apud eundem lib. heroidum. Laerteque satus: per quos comitata redirem.

Epistola cum i latino scribitur. Titus autem Liuius quom apostolos suos fregit in senatu: pro epistolis apostolos dici posse ostendit.

Epithema. Require in dictione Epitome.

Epitome huius epitomes cum i latino: & exili scribitur. & dici potest breuiarium: & corripit penultimam syllaba. Epithema huius. matis. cum i latino: & th aspirato sequente e: dici potest superimpositum: & panem in recto producit. Neque a thymo flore descendit: ut cum Catholico Vguri somniatur.

Epula. Require in dictione Epulum.

Epulo. Ibidem.

Epulonus. Ibidem.

Epulum in singulari numero. neutri generis. est: in plurali y o foemini. Veteres tamē etiam hæc epula singulari numero. protulerunt: teste Festo. Interest tamē inter epulum & epulas: nam epulæ (ut tradit Laurentius) cybi sunt ministerio hominum: in nostrum comparati usum. Epulum autem selectiores quædam epulæ: & proprie publicum conuiuium. Iuue. sary. iij. Vnde epulum possis centum dare pythagoreis. Epulo & epulonum in recto: teste Festo: antiqui dedinauerunt.

E ante Q

Equester masculi. equestris foemini. equestre neutri generis. & hic & hæc equestris & hoc equestre declinari possunt. Vguri. declinat etiam h & hæc equester

Equa. Require in dictione Equus.

Eques. Ibidem.

Equiso. Ibidem.

Equitissa. Ibidem.

Equito. Ibidem.

Equula. Ibidem.

Equuleus. Ibidem.

Equus cum prima corripit syllaba: absque æ diphthongo scribitur: & habet foemininum equa: quorum diminutiva sunt equuleus & equula: testibus Pro-

Marcello: Priscia. Vnde Tullius ait Hortensio: Sed cybū etiam saepe subrahunt: vt debilitetur equuleorū nimis effrænata vis. Varro in lege Menia. Nemo est tam negligens: quin summa diligentia elligat asinū: qui suā saliat equulam. Aequuleus itē tormēti est genus. Eques cōis generis est: quin apud vulgus pro scēmina equite equitilla vsurpatur. Eques itē pro equo ponit: testibus Marcello & Seruio: dicente Vir. geor. iij. Atq; equitē docuere sub armis Insultare solo. Inde fit equito equitas verbū tam ad equū q̄ ad insidentē pertinens: teste in satyr. Macrobio. Vnde & Lucilli. de equo ait. Nempe hunc currere equū nos atq; equitare videm⁹. Equiso equitē: vel equorū magistrum designare habet Varro in eumenidibus. Neq; furentē equulcū damacrinum insanus equiso: eximēdis morbi fluctibus educet vnq;. Et (vt scribit Nonius) nō tm̄ equorū magistrū: sed etiā oīm rerū: quarū ei regimen conceditur equiso designat: quod & Varronis auctoritate comprobatur in Marcipore sic dicentis. Hic in ambuio nauem cōscendimus plaustrum: quā nautici equisones per viā conducent loco.

E ante R

Eratæ. Require in dictione Erate
Eratē huius erates cū t exili scribit. nympha fuit Oceani & Thetys filia: teste Hesio. in Theogonia. Eratæ cū æ diphthong. in vltima syllaba (plurali em̄ tm̄ numero declinat) vbi est Cori tanorū: teste Ptole. Erato etiā cū t exili: vna fuit musarū: quā tamē arcades vatē fuisse dicūt nō musam. Huius meminit Virg. ænei. vij. Nunc age qui reges Erato: quæ tempora rerū: Quis Latio antiquo fuerit status.

Erato. Require in dictione Erate
Erebus absq; aspiratione initij scribit: & si Gasparinus cū aspirato principio annotari præcipiat Neq; ab hæreo hæres descendit: vt idē Gasparinus: Vgu. Catholi. tradidere: & mediā corripit syl. dicēte Vir. Illius ergo Venim⁹: & magnos erebi tranauimus amnes. Ast alibi idem Virg. scribit: erebū quādā apud inferos obscuritatē esse: quom̄ ait. Imas erebi descendit ad vmbras Noctē etiā ab erebo natā esse dixit Varro.

Ergastulū (vt scribit Noni.) locus est carceris in occulto. luue. Nempe in Lucanos: vt Tusca ergastula mittas. Ponit nōnunq; ergastulū possicina vel taberna: vt est aquid eundē luue. Poscit q; maritū: Pastores: pueros oīes: ergastula tota. Ergastulus is dicit: qui in eo loco sc̄z ergastulorū opat: dicēte Plini. Sed nos miramur ergastulorū nō eadē emolumēta esse. Ergastulus item penalis loci custos vocat: teste Marcel. Lucilliū inducente dicentē lib. xv. Non ergastulus vnus & alius indicē apposuit: vt nemo sententiā libe

re q̄ ergastulus dicere possit.

Ergastulus. Require in dictione Ergastulum.

Erodio. Require in dictione Erodus.

Erodus absq; aspirato initio: & erodio in recto declinari pōt. Psalmographus. Erodij domus dux est eorū. Hiero. in Leuitico cap. xi. Hæc sūt quæ de auibus comedere nō debetis: & vitāda sūt vobis: aquilā: gryphē: halietū: miluū: vulturē iuxta genus suū: & omne coruini generis in similitudinē suā: struthionē: noctuā: larū: & accipitrē: iuxta gen⁹ suū: bubonē: mergū: ibim: cygnū: onocrotalū: porphyriōnē: erodionē: charadriōnē: iuxta genus suū: opopē quoq; & vespertilionē: genus est auis in quā cōuersā esse Pallada: quō Vlyssi faueret exploratori tradit Home. lib. Iliados. x.

Erratum. Require in dictione Erratus.

Errat⁹ hui⁹ tus. & hoc erratū i recto declinari pōt

E ante S

Esuries. Req. i dic. Esurio.

Esurigo. Ibidem

Esurio esuris facit in futuro indicatiui modi esuriri & esuribo: teste Marcel. Vnde Pomponius ait in Augure. Immo mane nō esuribis diutius Sunt tamē qui cū x hac scriptura exurio scripti tant: & ab ex & haurio cōpositū verbū dicunt. Esuries & esurigo in vno scato accipi pōt: teste Marcel. Varronē inducente dicentem. Esurigo fundebat costas.

E ante V

Euander & euandrus in recto declinari pōt. Vir

gi. ænei. viij. Tū rex Euandrus Romanæ cōdit

tor arcis. Rex fuit Arcadig: teste Iustino li. xliij.

Euandrus. Require in dictione Euander.

Euentum. Require in dictione Euentus.

Euentus huius. tus. & hoc euentū declinari pōt.

Vir. lib. vi. ænei. Cæcosq; volurat Euentus animo secū. Cice. ad Atticū. Semp̄ tm̄ causæ euentorū magis mouent q̄ ipsa euenta.

Euphratē. Require in dictione Euphrates.

Euphrates cū t exili scribit: & facit in grō euphratis & euphratē. Vgu. dicit posse declinari Euphrate huius euphrates: & producit mediā syl.

Boetius. Tigris & Euphrates vno se fonte resoluūt. Luca. lib. ij. Euphratē Nilumq; moue.

Fluuius est qui posteaq; longā egit viam: & Babylonē in duas ptes diuidit: in mare Rubrum tandem descendit.

Eumenēs ppriū fuit viri nomē Philippi & Alex

andri amici: qui & Eumeneus dicit. Eumenis

furia est infernalis. Papinius li. thæbaidos. vij.

Eumenis in furias: animūq; redire priorem.

Eumeneus. Req. i dic. Eumenēs Eumenis. Ibidē

Europa huius pæ. & Europe huius pes. declina

ri pōt. Filia fuit Agenoris quā Iuppiter rapuit:

& ab ea tertiā partē mundi Europā nominauit

& producit mediā syllabā. Virg. lib. ænei. vij.

G iij